

Ret. Der kan ikke være nogen, der ønsker Krigstiden tilbage eller Krigstidens Reguleringer, og Krigstidens Reguleringer vilde heller ikke have noget som helst Bud til den nuværende Situation. Ingen af de Ting, der passede paa Krigstiden og Afspærringstiden, passer i de Vanskeligheder, vi nu oplever. De, som kan sukke efter at faa Krigstiden tilbage, som kan sige: Det var herlige Tider — ja det er Folk, man ikke skal rette sig efter. Nej, der er ingen, der kan ønske Krigstiden eller dens Reguleringer tilbage. Vi har ogsaa set alt for meget af det Blændværk, man glædede sig over, styrtede sammen bagefter. Men der er dog een Ting fra Krigstiden, som jeg tror, man kunde vende tilbage til, og det er en samlet Behandling af Spørgsmaalene.

Jeg vil gøre opmærksom paa, at den Gang vi stod overfor den vanskeligste Tid for vort Land under Krigstiden, nemlig overfor Afspærringen, var der en lille Kreds af Mænd med særlig Sagkundskab paa Ernæringsspørgsmaalene og paa Landbrugsgets Produktionsforhold — meget faa af disse mine politiske Meningsfæller, mange af dem Meningsfæller af Partiet Venstre, en enkelt, tror jeg, ogsaa af de Konservative —, som fik i Opdrag at overveje: hvad skal Landet gøre i det Øjeblik, vi afspærres fra Omverdenen? — og disse Mænd — det er Komiteen af April 1917, jeg tænker paa — udarbejdede en Betænkning, hvor de undersøgte alle Landets Betingelser under en saadan Afspærring og foreslog, hvad der skulde gøres for at udnytte disse Betingelser, naar den Ulykke indtraadte, at vi ikke længere kunde eksistere i Samkvem med Omverdenen. Det var Foranstaltninger saa vidtgaende, som ingen Foranstaltning nu kan tænkes at blive, de bragte i Forslag; det var Forslag, som var fjernt fra alle Partiers programmæssige Opfattelse af, hvorledes Omsætningen bør være, men alle sammen grebet som det Middel, der maatte søges og findes for at redde os igennem den sorteste Tid af Krigen, og dette Forslag, som var udarbejdet af denne lille Kreds af Mænd, blev Grundlaget for hele den store Række af Ernæringslove, som den høje Rigsdag saa til syvende og sidst samledes enstemmigt om, ikke af Glæde, men i Følelsen af deres Nødvendighed. Og jeg mindes saamænd endnu med stor Glæde, hvor loyalt ogsaa det ærede Medlem Hr. Pinstrup, der jo i Sandhed ikke kunde mistænkes for at være en Mand, der ønskede, at man skulde overtage Landets Kornproduktion og fordele den, paa det Tidspunkt

medvirkede i Ernæringsraadet til at komme over Krigstidens Vanskeligheder.

Det, som den Gang skete, var, at man forstod, at Vanskelighederne kan blive saa store, at det er nødvendigt at komme til en samlet Overvejelse, og at kun ved en samlet Løsning af Spørgsmaalene, saaledes at alle Partier og alle Erhverv erkender Nødvendigheden deraf, kommer man igennem. Dette har vi tilladt os at pege paa, og dette tillader vi os paa ny at fremsætte i dette Øjeblik som vort Ønske og vort Haab vedrørende Fremtiden. Thi Importreguleringen, som de to Partier gennemførte, og som de nu forlader, efter at den har skuffet dem og de ikke mener længere at kunne have med den at gøre, søger de nu afløst ved igen alene sammen at finde en ny Udvej, en ny Ordning i Strid med alt, hvad de før har sagt. Var det dog ikke bedre, i Stedet for til Afløsning af de to Partiers mislykkede Importreguleringsordning at sætte en ny mislykket Ordning som den, den højtærede Handelsminister har skildret paa Landbrugsministerens Vegne — var det dog ikke bedre i Stedet for dette Forsøg at sætte en samlet Forhandling til samlet Løsning af disse Spørgsmaal? Jeg tillader mig endnu en Gang at lægge det høje Ting paa Sinde, at de Tider, vi nu gaar i Møde, er af en Vanskelighed, der vel kan holde Maal med Krigstidens Vanskelighed, og derfor kræver det samme Omfang af Samling til Løsning af Tidens Spørgsmaal.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Pinstrup har Ordet for en kort Bemærkning.

Pinstrup: Det ærede Medlem Hr. Rode gjorde sig til Talsmand for den Opfattelse, at hvis Czekoslovakiet vidste, at alle Partier herhjemme stod bag den økonomiske Politik, som vi er slaaet ind paa — dette at lukke for deres Varer, i dette Tilfælde Skotøj —, vilde de bukke og sige: Gud bevares, saa køber vi alligevel jeres Varer, det tager vi intet som helst Hensyn til! Jeg synes, at det er en meget naiv Opfattelse af en saa erfaren Mand som det ærede Medlem Hr. Rode. Det gaar jo slet ikke saadan til, det ved det ærede Medlem godt. Landene imellem gælder Regelen: Lige for Lige: Lukker I for os, lukker vi for jer, vil I ikke have vore Varer, vil vi heller ikke have jeres Varer. Og især da det ikke er en Specialitet, Danmark har at tilbyde. Landbrugsprodukter er ikke en Specialitet, som Danmark alene